

DZIENNIK URZĘDOWY

GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

Warszawa, dnia 30 sierpnia 1965 r.

Nr 6

Poz. 19 — 33

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA:

	Str.		Str.
Poz. 19. Zarządzenie nr 29 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 24 maja 1965 r. w sprawie ramowego programu oraz regulaminu asystenckich studiów przygotowawczych w szkołach wyższych podległych Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki	36	z dnia 30 czerwca 1965 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników działalności gastronomicznej w schroniskach, domach wycieczkowych i innych obiektach turystycznych Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego	46
Poz. 20. Zarządzenie nr 30 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 24 maja 1965 r. w sprawie regulaminu studiów zaocznych w szkołach wyższych wychowania fizycznego	37	Poz. 28. Zarządzenie nr 48 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 26 lipca 1965 r. zmieniające zarządzenie w sprawie należności za czas podróży lub delegacji w sprawach kultury fizycznej i turystyki	51
Poz. 21. Zarządzenie nr 31 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 1 czerwca 1965 r. w sprawie zwiększenia zatrudnienia kobiet w jednostkach podległych i nadzorowanych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki	41	Poz. 29. Zarządzenie nr 49 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 27 lipca 1965 r. w sprawie zasad stosowania dodatkowej opłaty od cudzoziemców za usługi noclegowe świadczone przez jednostki podległe GKKFiT oraz podlegające jego nadzorowi	51
Poz. 22. Zarządzenie nr 33 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 12 czerwca 1965 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w stowarzyszeniach kultury fizycznej i turystyki	42	Poz. 30. Zarządzenie nr 50 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 27 lipca 1965 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników zakładów gastronomicznych domów turysty Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego	52
Poz. 23. Zarządzenie nr 36 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 czerwca 1965 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w obiektach sportowych	42	Poz. 31. Zarządzenie nr 52 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 18 sierpnia 1965 r. w sprawie X Międzynarodowego Czwórboju Lekkoatletycznego o Puchar Redakcji „Świat Młodych”	53
Poz. 24. Zarządzenie nr 38 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 19 czerwca 1965 r. w sprawie ustanowienia norm branżowych	43		
Poz. 25. Zarządzenie nr 39 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 25 czerwca 1965 r. w sprawie postępu ekonomicznego i organizacji służb ekonomicznych w resorcie kultury fizycznej i turystyki	43	PISMA OKÓLNE:	
Poz. 26. Zarządzenie nr 40 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 26 czerwca 1965 r. w sprawie przekształcenia Zarządu Inwestycji Hotelu „Orbis” w Poznaniu na Zarząd Inwestycji Hoteli „Orbis” w Poznaniu	45	Poz. 32. Pismo okólne nr 6 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 23 lipca 1965 r. w sprawie wynagradzania młodocianych pracowników uczących się zawodu	53
Poz. 27. Zarządzenie nr 42 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki		Poz. 33. Pismo okólne nr 7 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 27 lipca 1965 r. w sprawie taryfikatora kwalifikacyjnego dla pracowników zakładów gastronomicznych, stołówek pracowniczych i studenckich	54
		KOMUNIKATY:	
		Wykaz ogłoszonych aktów normatywnych wchodzących w zakres działania lub zainteresowania jednostek resortu kultury fizycznej i turystyki	54

19.

ZARZĄDZENIE NR 29
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 24 maja 1965 r.

w sprawie ramowego programu oraz regulaminu asystenckich studiów przygotowawczych w szkołach wyższych podległych Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki.

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 oraz ust. 7 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (jednolity tekst Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114) oraz w wykonaniu § 5 zarządzenia Ministrów: Szkolnictwa Wyższego, Oświaty, Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 października 1964 r. w sprawie zasad i warunków tworzenia w szkołach wyższych asystenckich studiów przygotowawczych (Monitor Polski Nr 77, poz. 358) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ramowy program i regulamin asystenckich studiów przygotowawczych działających w szkołach wyższych podległych Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki określa załącznik do zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) **Włodzimierz Reczek**

Załącznik do zarządzenia nr 29
Przewodniczącego GKKFiT z dnia
24 maja 1965 r. (poz. 19).

REGULAMIN

i ramowy program asystenckich studiów przygotowawczych w szkołach wyższych podległych Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 1.

Zasady odbywania asystenckich studiów przygotowawczych w szkołach wyższych, prawa i obowiązki osób odbywających studia reguluje zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego, Oświaty, Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 16 października 1964 r. w sprawie zasad i warunków tworzenia asystenckich studiów przygotowawczych (Monitor Polski Nr 77, poz. 358).

§ 2.

Dobór kandydatów na asystenckie studia przygotowawcze spośród osób spełniających warunki określone w § 1 ust. 2 powołanego wyżej zarządzenia, odbywa się według następującego trybu:

- 1) rektor podaje do wiadomości absolwentów kończących studia wyższe w danym roku szkolnym informację o możliwościach ubiegania się o przyjęcie na asystenckie studia przygotowawcze, liczbie miejsc na poszczególnych kierunkach oraz warunkach przyjęcia i odbywania studiów,
- 2) kandydaci ubiegający się o przyjęcie na studia składają podania do rektora za pośrednictwem dziekana wydziału,
- 3) decyzja rektora powinna być podana do wiadomości zainteresowanego w terminie umożliwiającym ewentualne jego zatrudnienie poza szkołą wyższą.

§ 3.

1. Asystenckie studia przygotowawcze trwają 12 miesięcy. Okres ten nie może być przedłużony.
2. Studia rozpoczynają się z początkiem roku szkolnego bądź od początku semestru zimowego.
3. Osoby dopuszczone do asystenckich studiów przygotowawczych zobowiązane są w terminie ustalonym przez dziekana przystąpić do rozpoczęcia studiów.

§ 4.

1. Nadzór nad przebiegiem asystenckich studiów przygotowawczych sprawuje dziekan wydziału.
2. Plan asystenckich studiów przygotowawczych powinien uwzględniać w szczególności:
 - 1) uczestniczenie w wykładach i ćwiczeniach w zakresie przygotowania pedagogicznego,
 - 2) konwersatorium o ustroju i organizacji nauki szkolnictwa wyższego.
 - 3) konwersatorium z wybranego języka obcego,
 - 4) uczestnictwo w ustalonych wykładach monograficznych, seminariach, ćwiczeniach i pracowniach,
 - 5) udział w przygotowaniach do zajęć dydaktycznych ze studentami,
 - 6) pracę w bibliotece,
 - 7) pracę w warsztatach, zakładach doświadczalnych,
 - 8) uczestnictwo w pracach naukowo-badawczych.
3. Po 6 miesiącach studiów, osoba odbywająca studia powinna prowadzić pod kierunkiem wyznaczonego przez dziekana doświadczonego pracownika nauki zajęcia dydaktyczne w wymiarze 30—60 godz. w ciągu semestru.
4. Szczegółowy program zajęć określonych:
 - 1) w ust. 2 pkt 2 i 3 — ustala rektor,
 - 2) w ust. 2 pkt 1, 4—8 — ustala dziekan.
5. Zajęcia, określone w ust. 2 pkt 2, powinny być prowadzone przez członka kierownictwa szkoły wyższej.
6. Zajęcia, określone w ust. 2 pkt 3, powinny być w zasadzie prowadzone przez studium języków obcych.

§ 5.

1. Po upływie najdalej 10 miesięcy studiów rada wydziału dokonuje oceny wyników prac osób odbywających studia. W oparciu o wyniki oceny, dziekan przedstawia rektorowi wniosek co do przydatności osób odbywających asystenckie studia przygotowawcze, do pracy naukowo-pedagogicznej w szkole wyższej bądź innej placówce naukowej.
2. Rektor w końcu roku szkolnego przedstawia Przewodniczącemu GKKFiT sprawozdanie z przebiegu i wyników asystenckich studiów przygotowawczych za dany rok szkolny.

§ 6.

1. Osoby naruszające przepisy regulaminu, zaniedbujące się w pracy, bądź naruszające przepisy obowiązujące w szkole wyższej mogą być skreślone z listy uczestników asystenckich studiów przygotowawczych.
2. O skreśleniu z listy orzeka rektor, którego decyzja jest ostateczna.
3. Wypłatę stypendium wstrzymuje się z dniem pierwszego miesiąca następującego po wydaniu decyzji o skreśleniu z listy.

20.

ZARZĄDZENIE Nr 30**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 24 maja 1965 r.

**w sprawie regulaminu studiów zaocznych w wyższych
szkołach wychowania fizycznego.**

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się w wyższych szkołach wychowania fizycznego regulamin studiów zaocznych, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek**

Załącznik do zarządzenia Nr 30 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 24 maja 1965 r. (poz. 20).

R E G U L A M I N**STUDIÓW ZAOCZNYCH W WYŻSZYCH SZKOŁACH
WYCHOWANIA FIZYCZNEGO****Przepisy ogólne**

§ 1.

1. Studia Zaoczne w wyższych szkołach wychowania fizycznego są równorzędne studiom zwykłym i stanowią jedną z form pracy dydaktycznej wydziału.

2. Studia Zaoczne trwają pięć lat.

3. Studia Zaoczne odbywają się według planów i ramowych programów nauczania studiów zwykłych z tym, że rada wydziału dostosowuje je do nauczania zaocznego.

§ 2.

Warunki i tryb przyjmowania na studium zaoczne w wyższych szkołach wychowania fizycznego regulują odrębne przepisy.

§ 3.

Przyjęcie w poczet studentów studiów zaocznych następuje z chwilą immatrykulacji i po złożeniu na ręce rektora lub dziekana ślubowania studenckiego. Po immatrykulacji student otrzymuje legitymację oraz indeks, który jest dokumentem obrazującym przebieg i wyniki studiów.

§ 4.

Studenta obowiązują:

- 1) systematyczna praca własna, a w szczególności terminowe wykonywanie prac przewidzianych planem i programami studiów,
- 2) wykonywanie zadań i obowiązków przewidzianych w niniejszym regulaminie oraz ustalonych wewnętrznymi przepisami szkoły.

§ 5.

Naruszenie przez studenta obowiązujących przepisów, zarządzeń szkoły lub dopuszczenie się czynów uchybiających godności studenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej powoduje wszczęcie odpowiedniego postępowania i ukaranie w drodze porządkowej lub dyscyplinarnej.

§ 6.

1. W uzasadnionych przypadkach student może przenieść się do innej szkoły wyższej. Przeniesienie się może nastąpić z początkiem roku szkolnego lub semestru po uzyskaniu zgody rektora szkoły, z której student odchodzi oraz rektora szkoły, do której student zamierza przejść.
2. Student może ubiegać się o przeniesienie na studia zwykle w tej samej szkole tylko na początku roku szkolnego. Warunkiem przeniesienia na studia zwykle jest zwolnienie się z pracy zawodowej lub uzyskanie urlopu. O przeniesieniu decyduje dziekan.

Rok szkolny

§ 7.

1. Rok szkolny w zasadzie trwa od 1 października do 30 września następnego roku kalendarzowego.
2. Rok szkolny obejmuje semestr zimowy, semestr letni oraz okres między 1 lipca a 30 września przeznaczony na przewidziane planem studiów sesje naoczne, praktyki oraz wakacje letnie.

3. Semestr zimowy trwa w zasadzie od 1 października do 14 lutego, zaś semestr letni trwa w zasadzie od 15 lutego do 30 czerwca.
4. Semestr obejmuje:
 - 1) obowiązkowe zajęcia objęte planem studiów,
 - 2) nieobowiązkowe zajęcia, których ilość i czas trwania ustala rada wydziału,
 - 3) sesję egzaminacyjną, której termin ustala rada wydziału.

§ 8.

W przypadkach uzasadnionych warunkami lokalnymi lub potrzebami studiów rektor na wniosek rady wydziału może dokonać zmiany w podziale roku szkolnego na dany kierunek lub zezwolić na stosowanie systemu rocznego zamiast semestralnego.

§ 9.

Zarówno zimową jak i letnią sesję egzaminacyjną mogą poprzedzić egzaminy przedterminowe. Warunki przystąpienia do tych egzaminów i ich terminy ustala rada wydziału.

Przebieg studiów

§ 10.

1. Na początku roku szkolnego studenci zostają zawiadomieni o szczegółowym rozkładzie zajęć, warunkach zaliczenia semestru i o obowiązujących egzaminach.
2. Na początku roku szkolnego studenci otrzymują wykaz materiałów, które są obowiązkami przerobić w ciągu roku, ewentualnie również przewodniki do nauki oraz materiały pomocnicze.
3. Materiały do nauki, jakie otrzymują studenci, są odpłatne.

§ 11.

O terminie zajęć obowiązkowych oraz o terminach poszczególnych egzaminów w ramach sesji egzaminacyjnej studenci są zawiadamiani nie później niż na 14 dni przed rozpoczęciem zajęć lub terminem egzaminów.

§ 12.

1. Student wpisuje na początku semestru do indeksu zajęcia i przedmioty obowiązkowe oraz nieobowiązkowe, na które zamierza uczęszczać.
2. Z początkiem semestru student zobowiązany jest złożyć wypełniony indeks w sekretariacie wydziału (dziekanacie) celem dokonania wpisu.
3. Wpis potwierdza się odpowiednią adnotacją w indeksie.

Zaliczenia, kolokwia, egzaminy

§ 13.

1. Ocena stopnia opanowania materiału z danego przedmiotu przez studenta następuje poprzez: zaliczenia, kolokwia i egzaminy.

2. Każdy przedmiot, z którego są prowadzone w danym semestrze zajęcia, podlega zaliczeniu.
3. Podstawą zaliczenia semestru jest pozytywna ocena całokształtu pracy studenta.

Na ocenę całokształtu pracy studenta w toku semestru składają się:

- 1) aktywny udział w obowiązkowych zajęciach na uczelni.
- 2) wyniki prac pisemnych,
- 3) wyniki zaliczeń i egzaminów.

§ 14.

Zaliczenie przedmiotu wpisuje do indeksu prowadzący zajęcia samodzielny pracownik nauki. W razie odmowy zaliczenia ostateczna decyzja należy do kierownika katedry.

§ 15.

Dziekan w porozumieniu z kierownikiem danej katedry może zaliczyć studentowi zajęcia oraz uznać egzaminy zdane przez niego na poprzednich studiach wyższych.

§ 16.

1. Egzaminy odbywają się w okresie ustalonym dla danej sesji egzaminacyjnej przepisami § 7.
2. Warunkiem dopuszczenia do sesji egzaminacyjnej jest uzyskanie wszystkich zaliczeń.
3. Dziekan może dopuścić studenta mającego zaległości w zaliczeniach do sesji egzaminacyjnej, jeśli dotychczasowy przebieg studiów wskazuje na to, że student przed końcem sesji egzaminacyjnej uzyska brakujące zaliczenia.

§ 17.

1. Egzaminy poprawkowe studenci składają w terminach indywidualnych, ustalonych przez dziekana w porozumieniu z katedrami. Egzaminy poprawkowe powinny być zakończone w okresie dwóch miesięcy od daty zakończenia sesji egzaminacyjnej.
2. Do egzaminów poprawkowych mogą być dopuszczeni studenci, którzy w okresie sesji nie przystąpili lub otrzymali wyniki niedostateczne nie więcej niż z dwóch przedmiotów, o ile liczba egzaminów w danej sesji egzaminacyjnej nie jest wyższa od czterech.
3. Jeżeli plan studiów przewiduje w danej sesji więcej niż cztery egzaminy, wówczas do egzaminów poprawkowych mogą być dopuszczeni studenci, którzy nie przystąpili do egzaminu lub otrzymali wynik niedostateczny nie więcej niż z trzech przedmiotów.

§ 18.

Na wniosek egzaminatora dziekan może zarządzić egzamin komisyjny zamiast egzaminu poprawkowego.

§ 19.

1. W uzasadnionych przypadkach dziekan może w drodze wyjątku dopuścić studenta, który złożył egzamin po-

prawkowy z wynikiem niedostatecznym, do egzaminu komisyjnego. Egzamin komisyjny może być wyznaczony albo na wniosek egzaminatora lub też na prośbę studenta kwestionującego prawidłowość egzaminu poprawkowego.

2. Egzamin komisyjny odbywa się przed komisją złożoną z dziekana jako przewodniczącego, z egzaminatora, który przeprowadzał poprzedni egzamin oraz pracownika nauki tego samego lub pokrewnego przedmiotu wyznaczonego przez dziekana.
3. Egzamin komisyjny powinien odbyć się w ciągu czterech tygodni od daty złożenia egzaminu poprawkowego z wynikiem niedostatecznym. W przypadku niezgłoszenia się studenta na egzamin komisyjny lub złożenia takiego egzaminu z wynikiem niedostatecznym — stosuje się postanowienia § 30.

§ 20.

1. Szczegółową organizację sesji egzaminacyjnej ustala rada wydziału.
2. W wyjątkowych przypadkach rada wydziału może dla danego przedmiotu ustalić inny termin egzaminu aniżeli przewidziany w planie studiów.
3. Po uzyskaniu zaliczenia z danego przedmiotu za zgodą egzaminatora student może zgłosić się do egzaminu w okresie wcześniejszym niż termin sesji egzaminacyjnej.

§ 21.

1. Niezgłoszenie się studenta w ustalonym terminie do egzaminu bez usprawiedliwienia powoduje uzyskanie niedostatecznej oceny z adnotacją „nie zgłosił się do egzaminu”.
2. Jeżeli niezgłoszenie się studenta do egzaminu nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych (np. wypadków losowych lub przeszkód związanych z pracą zawodową) dziekan w porozumieniu z kierownikiem katedry wyznaczy dodatkowy termin egzaminu. W tym przypadku egzamin traktowany jest jako zdany w normalnym terminie.

§ 22.

1. Egzamin przeprowadzają i wpisują oceny samodzielnie pracownicy nauki.
2. W wyjątkowych przypadkach za zgodą rady wydziału (udzieloną na dany rok szkolny) egzaminować mogą adiunkci.

§ 23.

1. Egzamin z każdego przedmiotu odbywa się oddzielnie i podlega osobnej ocenie.
2. Egzamin może być ustny albo złożony z części pisemnej i ustnej. W tym przypadku student otrzymuje łączną ocenę.

§ 24.

Przy zaliczeniach i egzaminach stosuje się następującą ocenę wyników: bardzo dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny. Ocen pośrednich nie stosuje się.

§ 25.

Do każdego egzaminu student obowiązany jest przedłożyć indeks oraz kartę egzaminacyjną. Egzaminujący wpisuje ocenę w indeksie, w protokóle egzaminacyjnym oraz na karcie egzaminacyjnej. Ocenę egzaminu komisyjnego wpisuje do indeksu przewodniczący Komisji.

§ 26.

Bezzwłocznie po zakończeniu sesji student składa indeks wraz z kartą egzaminacyjną w sekretariacie wydziału (dziekanacie). Sekretariat wydziału (dziekanat) sprawdza zgodność ocen egzaminów w indeksie i karcie egzaminacyjnej z protokołami egzaminacyjnymi, po czym przedkłada indeks dziekanowi celem zaliczenia semestru.

§ 27.

Kolokwium ma na celu sprawdzenie wyników systematycznej pracy studenta i zwrócenie uwagi na braki w wiadomościach z zakresu przerobionego materiału. Kolokwium może również mieć na celu sprawdzenie przygotowania do zajęć w następnym okresie.

§ 28.

Zasady przeprowadzenia kolokwium ustala rada wydziału. Kolokwium zarządza kierownik katedry. Kolokwium może przeprowadzić upoważniony przez kierownika katedry pomocniczy pracownik nauki.

**Przejsięcie na wyższy semestr, powtarzanie roku
lub skreślenie z listy studentów.**

§ 29.

Warunkiem przejścia na następny semestr jest uzyskanie zaliczenia poprzedniego semestru.

§ 30.

Jeżeli student nie dopełnił warunków koniecznych do uzyskania wpisu na następny semestr, wówczas dziekan może w uzasadnionych przypadkach wyrazić zgodę na powtarzanie roku albo też wydaje decyzję o skreśleniu z listy studentów.

§ 31.

Student, który nie uzyskał przejścia na semestr letni, a któremu dziekan zezwolił na powtarzanie roku, otrzymuje do końca roku szkolnego urlop.

§ 32.

Studentowi, który zaliczył semestr zimowy i złożył wszystkie egzaminy przewidziane w sesji egzaminacyjnej, a nie uzyskał zaliczenia semestru letniego lub też nie złożył egzaminów w letniej sesji egzaminacyjnej, dziekan może zezwolić na powtarzanie roku oraz może zaliczyć semestr zimowy.

W ostatnim przypadku dziekan może studentowi udzielić urlopu na semestr zimowy.

§ 33.

Powtarzanie danego roku studiów możliwe jest w zasadzie tylko raz, z wyjątkiem przypadków, w których powtarzanie roku spowodowane zostało przyczynami od studenta niezależnymi.

§ 34.

Studenta powtarzającego rok studiów dziekan może zwolnić od ponownego składania egzaminów, z których poprzednio uzyskał ocenę dobrą lub bardzo dobrą.

§ 35.

Dziekan może zezwolić studentowi, który przedterminowo złożył wszystkie obowiązujące na danym roku kolokwia i egzaminy na podjęcie studiów na wyższym roku w tym samym roku akademickim.

§ 36.

1. Ponowne przyjęcie na studia osoby, która przerwała studia, bądź została skreślona z listy studentów na I roku studiów, następuje na ogólnych zasadach rekrutacji na studia zaoczne.
2. Ponowne przyjęcie na studia osoby, która przerwała studia, bądź została skreślona z listy studentów II lub wyższego roku studiów może nastąpić w trybie ustalonym w rozporządzeniu Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 6 sierpnia 1959 r. (Dz. U. Nr 47, poz. 291).

Praca magisterska.

§ 37.

1. Przy ustalaniu tematu pracy magisterskiej należy w miarę możliwości brać pod uwagę zainteresowania naukowe studenta oraz problematykę związaną z miejscem jego zamieszkania lub pracą zawodową.
2. Kierownik katedry, w której student zamierza pracę wykonać, wyznacza temat pracy magisterskiej, bądź zatwierdza temat wybrany przez studenta oraz ustala zgodnie z planem studiów termin jej wykonania. Temat pracy magisterskiej powinien być uprzednio zgłoszony radzie wydziału.
3. Pracą magisterską kieruje kierownik katedry lub wyznaczony przez niego samodzielny pracownik nauki.
4. Kierownik katedry lub pracownik wyznaczony do kierowania pracą magisterską studenta podaje na piśmie studentowi temat pracy magisterskiej oraz termin jej wykonania, przy czym w takim okresie, aby student miał możliwość przygotowania pracy w ustalonym terminie.

§ 38.

W pracy magisterskiej student powinien wykazać opisanie literatury przedmiotu w zakresie opracowywanego tematu, źródeł oraz umiejętności stosowania naukowych metod pracy.

§ 39.

1. Niezłożenie pracy magisterskiej w ustalonym terminie lub jej odrzucenie przez oceniających powoduje niedopuszczenie do egzaminu magisterskiego.
2. Dziekan może na wniosek kierującego pracą magisterską zezwolić studentowi na poprawienie lub ponowne wykonanie pracy w dodatkowym terminie. Termin ten nie może przekroczyć 6 miesięcy.
3. Jeżeli praca nie została poprawiona lub ponownie wykonana, student zostaje skreślony z listy studentów.
4. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli z przyczyn niezależnych od studenta praca nie mogła być poprawiona czy ponownie wykonana w dodatkowym terminie dziekan na wniosek właściwego samodzielnego pracownika nauki może przedłużyć termin jej złożenia. Jednakże egzamin magisterski powinien odbyć się w terminie nie dłuższym niż dwa lata licząc od pierwszego wyznaczonego terminu złożenia pracy (§ 37 ust. 2).

§ 40.

1. Oceny pracy magisterskiej studenta dokonuje kierujący tą pracą samodzielny pracownik nauki (referent) oraz drugi samodzielny pracownik nauki (koreferent) wyznaczony przez dziekana.
2. W przypadkach rozbieżności oceny pracy magisterskiej decyduje dziekan, który może zasięgnąć opinii jeszcze jednego samodzielnego pracownika nauki tej samej specjalności, w razie potrzeby z innej szkoły wyższej.
3. Przy ocenie pracy magisterskiej stosuje się oceny: bardzo dobry, dobry, dostateczny, niedostateczny.

Egzamin magisterski.

§ 41.

1. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu magisterskiego jest:
 - 1) uzyskanie zaliczeń zajęć przewidzianych w planie studiów,
 - 2) złożenie kolokwiów i egzaminów z wynikiem co najmniej dostatecznym,
 - 3) uzyskanie przyjęcia pracy magisterskiej.
2. Egzamin magisterski odbywa się przed komisją, w skład której wchodzi: przewodniczący — dziekan lub prodziekan albo wyznaczony przez dziekana samodzielny pracownik nauki, członkowie — referent i koreferent pracy magisterskiej.
3. Termin egzaminu magisterskiego ustala dziekan zgodnie z planem studiów.

§ 42.

1. Egzamin magisterski jest ustny.
2. Na egzaminie magisterskim student powinien wykazać znajomość całości materiału przedmiotu kierunkowego (lub danej specjalizacji) oraz szczegółową znajomość problematyki naukowej w zakresie tematu pracy magisterskiej.

§ 43.

1. Przy ocenie wyników egzaminu magisterskiego stosuje się oceny: bardzo dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny. Ocen pośrednich nie stosuje się.
2. Przy ustalaniu oceny egzaminu magisterskiego komisja bierze pod uwagę wynik egzaminu magisterskiego oraz przebieg studiów i ocenę pracy magisterskiej.
3. Z egzaminu magisterskiego sporządza się protokół oddzielny dla każdego studenta na drukach wg ustalonego wzoru.

§ 44.

W razie złożenia egzaminu magisterskiego z wynikiem niedostatecznym lub nieprzystąpienia do tego egzaminu w ustalonym terminie student może powtórzyć egzamin w wyznaczonym przez dziekana drugim terminie jako ostatecznym. Termin nie może być wyznaczony przed upływem 6 miesięcy od daty składania egzaminu po raz pierwszy, nie później zaś niż 12 miesięcy.

Urlopy.

§ 45.

1. Dziekan może udzielić urlopu studentowi, który zmuszony został do przerwy w nauce na skutek przypadku losowego lub innych ważnych przyczyn albo uzyskał zezwolenie na powtarzanie roku.
2. Przy urlopach długoterminowych, o których mowa w ust. 1, dziekan decyduje o powtarzaniu roku, bądź też ustala termin nadrobienia przez studenta opóźnień w uzyskaniu zaliczeń i złożenia egzaminów.

Dyplom.

§ 46.

1. Po ukończeniu studiów student otrzymuje dyplom, stwierdzający ukończenie studiów i uzyskanie tytułu magistra.
2. Warunkiem uzyskania dyplomu ukończenia studiów jest:
 - 1) dopełnienie warunków określonych w § 41 ust. 1 oraz
 - 2) złożenie egzaminu magisterskiego z wynikiem co najmniej dostatecznym.
3. W dyplomie ukończenia studiów wpisuje się ocenę pracy magisterskiej oraz egzaminu magisterskiego.

Przepisy końcowe.

§ 47.

Uprawnienia studentów zaocznych w zakresie urlopów okolicznościowych na cele szkoleniowe regulują odrębne przepisy.

§ 48.

Student może korzystać z biblioteki, zakładów i zbiorów uczelni za okazaniem indeksu lub legitymacji.

§ 49.

Student może uczestniczyć w zajęciach organizowanych dla studentów studiów zwykłych za zgodą prowadzącego dane zajęcia.

§ 50.

Wszelkie zmiany adresu, miejsca pracy oraz innych danych personalnych student obowiązany jest podać niezwłocznie do wiadomości sekretariatu wydziału.

§ 51.

Indeks można pozostawić studentowi po uzyskaniu przez niego dyplomu. Prace magisterskie przechowuje się w szkole.

21.

ZARZĄDZENIE Nr 31**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU****KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 1 czerwca 1965 r.

w sprawie zwiększenia zatrudnienia kobiet w jednostkach podległych i nadzorowanych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

Na podstawie § 2 zarządzenia nr 20 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 1965 r. w sprawie zapewnienia uspołecznionym zakładom pracy siły roboczej w latach 1965 i 1966 — zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. W celu zmniejszenia niedoboru męskiej siły roboczej, należy przyjmować do pracy przede wszystkim kobiety, z wyłączeniem prac wzbronionych dla kobiet.
2. Sprawa zwiększenia zatrudnienia kobiet ma szczególne znaczenie na terenach o niedoborze męskiej siły roboczej tj. głównie w województwie katowickim oraz w miastach wyłączonych z województw, a także w innych miastach, które ustalał prezydium wojewódzkich rad narodowych.
3. Jeżeli zakład pracy, zgłaszające — zgodnie z wytycznymi Komitetu Pracy i Płac — wolne miejsca pracy do wydziału zatrudnienia, nie wyrazi zgody na przyjęcie do pracy kobiet bez dostatecznego uzasadnienia, wydział zatrudnienia może odmówić przyjęcia zgłoszonego zapotrzebowania.

§ 2.

Realizacja postanowień § 1 powinna następować poprzez:

- 1) rozszerzenie szkolenia zawodowego w rozmiarach zabezpieczających sukcesywne obsadzanie przez kobiety odpowiednich dla nich stanowisk pracy, którego zakres i formy należy włączyć do zakładowego planu kształcenia i dokształcania kadr pracowniczych,
- 2) stopniowe przesuwanie kobiet na stanowiska zajmowane dotychczas przez mężczyzn a dozwolone dla kobiet.

§ 3.

1. Zgodnie z § 10 uchwały nr 42 Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1958 r. w sprawie zadań polityki zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 16, poz. 100), zakłady pracy mogą przyjmować do pracy pracowników wyłącznie spośród kandydatów kierowanych przez właściwy wydział zatrudnienia prezydium rady narodowej lub na podstawie zezwolenia wydanego przez ten organ.
2. Zobowiązuje się dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego oraz dyrektora Przedsiębiorstwa Polskie Biuro Podróży „Orbis”, aby w przypadku zawiadomienia wydziału zatrudnienia o naruszaniu przez zakład pracy powyższego obowiązku — wyciągnęli konsekwencje służbowe w stosunku do osób winnych.
3. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych wymienionych w ust. 2 włączają do okresowych planów kontroli przedsiębiorstw podległych sprawę przebiegu zatrudnienia kobiet.

§ 4.

Zobowiązuje się zakłady pracy do zwiększania wskaźników zatrudniania kobiet w stosunku do ogółu zatrudnienia w projektach planów zatrudnienia na lata 1966 — 1970.

§ 5.

Zaleca się jednostkom organizacyjnym utrzymywanie ścisłej współpracy z wydziałami zatrudnienia w zakresie realizacji postanowień niniejszego zarządzenia oraz wyciecznych i uchwał prezydiów rad narodowych w sprawie zwiększenia zatrudnienia kobiet.

§ 6.

Zjednoczenie Przemysłu Sprzętu Sportowego ustali wykaz stanowisk odpowiednich dla kobiet w przedsiębiorstwach zgrupowanych i prześle do Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w terminie 15-tu dni od daty ukazania się zarządzenia.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) **Włodzimierz Reczek**

22.

ZARZĄDZENIE Nr 33

**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 12 czerwca 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w stowarzyszeniach kultury fizycznej i turystyki.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Ko-

mitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 76 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 16 kwietnia 1962 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w stowarzyszeniach kultury fizycznej i turystyki (Dz. U. GKKFiT Nr 4, poz. 22 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasowe brzmienie § 1 określa się jako ust. 1,
- 2) w § 1 ust. 1 po wyrazach „zwanych dalej „stowarzyszeniami” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2”,
- 3) w § 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zasady wynagradzania pracowników Polskiego Komitetu Olimpijskiego określają odrębne przepisy wydane przez Przewodniczącego GKKFiT”.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) **Włodzimierz Reczek**

23.

ZARZĄDZENIE Nr 36

**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 16 czerwca 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w obiektach sportowych.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania GKKFiT oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 75 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 14 kwietnia 1962 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w obiektach sportowych (Dz. Urz. GKKFiT Nr 4, poz. 21 i z 1963 r. Nr 8, poz. 49) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku nr 1 do zarządzenia w lp. 2 dodaje się stanowisko „kierownik wyciągu”,
- 2) w załączniku nr 3 do zarządzenia dodaje się stanowiska:
 - a) w lp. 4 „starszy mechanik”,
 - b) w lp. 5 „starszy maszynista”,
 - c) w lp. 13 „maszynista”,
 - d) w lp. 15 „wyciągowy”,
 - e) w lp. 16 „stacyjny”;

3) w § 4 pkt 2 załącznika nr 6 do zarządzenia dodaje się następujące stanowiska:

- a) w lit. d) „starszy mechanik”,
- b) w lit. e) „starszy maszynista”.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 maja 1965 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
w/z (—) Józef Rutkowski

24.

ZARZĄDZENIE Nr 38

**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 19 czerwca 1965 r.

w sprawie ustanowienia norm branżowych.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 roku o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się następujące normy branżowe:

lp.	Numer normy	Tytuł normy	Data	
			ustanowienia normy	od której norma obowiązuje
1	BN-65/8441-03	Sale i hale gimnastyczno-sportowe. Uchwyty stropowe.	19 czerwca 1965 r.	1 stycznia 1966 r.
2	BN-65/8441-04	Sale i hale gimnastyczno-sportowe. Kotwie stropowe.	19 czerwca 1965 r.	1 stycznia 1966 r.

Normy wymienione w § 1 obowiązują w zakresie produkcji, projektowania i konstrukcji.

§ 3.

Norm wymienionych w § 1 nie stosuje się:

- 1) do prac naukowo-badawczych,
- 2) do wyrobów przeznaczonych na eksport, o ile zamawiający stawia inne wymagania.

§ 4.

Zobowiązuje się dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do rozpowszechniania ustanowionych norm branżowych i udostępnienia ich zainteresowanym instytucjom w siedzibie Zjednoczenia.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

25.

ZARZĄDZENIE Nr 39

**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 25 czerwca 1965 r.

w sprawie postępu ekonomicznego i organizacji służb ekonomicznych w resorcie kultury fizycznej i turystyki.

Na podstawie § 2 ust. 2 uchwały nr 224 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie postępu ekonomicznego w gospodarce uspołecznionej i organizacji służb ekonomicznych (Monitor Polski nr 55, poz. 260) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Zarządzenie, z zastrzeżeniem ust. 2, dotyczy wszystkich jednostek organizacyjnych prowadzących lub nadzorujących działalność gospodarczą, a w szczególności:
 - 1) działalności gospodarczej prowadzonej według zasad rozrachunku gospodarczego przez przedsiębiorstwa państwowe oraz organizacje sportowe i turystyczne, zwane ogólnie „przedsiębiorstwami”;
 - 2) działalności gospodarczej prowadzonej według innych zasad przez zakłady i jednostki budżetowe oraz organizacje sportowe i turystyczne, zwane ogólnie „zakładami”;

§ 2.

- 3) jednostek sprawujących nadzór nad działalnością gospodarczą przedsiębiorstw i zakładów, zwanych „jednostkami nadrzędnymi”.
2. Problemy wzmoczenia postępu ekonomicznego oraz organizację służb ekonomicznych w przedsiębiorstwach „Orbisu”, biurach turystycznych oraz Zjednoczeniu Przemysłu Sprzętu Sportowego i zgrupowanych w nim przedsiębiorstwach regulują odrębne przepisy wydane przez Przewodniczącego GKKFiT.

§ 2.

1. Dążąc do zaspakajania potrzeb w dziedzinie turystyki, wychowania fizycznego i sportu każda jednostka organizacyjna obowiązana jest osiągać optymalne w danych warunkach, społecznie uzasadnione efekty gospodarcze, najlepiej odpowiadające interesowi ogólnospołecznemu.
2. Dla osiągnięcia celu postępu ekonomicznego (ust. 1) każda jednostka organizacyjna obowiązana jest podej-

mować w ramach planu lub poza planem społecznie uzasadnione przedsięwzięcia, zmierzające do polepszenia metod gospodarowania lub poprawy wyników działalności poprzez stosowanie środków i metod zapewniających osiągnięcie tego celu.

§ 3.

Ustala się wytyczne w sprawie prac nad postępowaniem ekonomicznym oraz organizacji służb ekonomicznych w resorcie kultury fizycznej i turystyki, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 4.

Zobowiązuje się komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz zarządy główne organizacji sportowych i turystycznych prowadzących działalność gospodarczą do przedstawienia GKKFiT w terminie do dnia 1 grudnia 1965 r. wniosków i projektów zmierzających do poprawy metod i wyników gospodarowania w podległych im jednostkach organizacyjnych, wymagających decyzji GKKFiT.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) **Włodzimierz Reczek**

Załącznik do zarządzenia nr 39
Przewodniczącego GKKFiT
z dnia 25 czerwca 1965 r. (poz. 25).

W Y T Y C Z N E

**w sprawie prac nad postępowaniem ekonomicznym
oraz organizacji służb ekonomicznych w resorcie kultury
fizycznej i turystyki.**

Postanowienia ogólne

§ 1.

Jednostki organizacyjne, realizując zadania mające na celu osiągnięcie postępu ekonomicznego, kierują się zasadami określonymi w § 2 do 5, § 7, § 8 ust. 2 do 4, § 9 ust. 1 do 6 i § 10 do 14 wytycznych w sprawie prac nad postępowaniem ekonomicznym w gospodarce uspołecznionej, stanowiących załącznik do uchwały nr 224 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie postępu ekonomicznego w gospodarce uspołecznionej i organizacji służb ekonomicznych (Monitor Polski Nr 55, poz. 260).

Ogólne wytyczne racjonalnego gospodarowania

§ 2.

1. Przy planowaniu i wykonywaniu wszelkiego rodzaju przedsięwzięć gospodarczych wynikających z działalności gospodarczej prowadzonej według zasad rozrachunku

gospodarczego, jednostki organizacyjne obowiązane są stosować w odpowiednim zakresie zasady rachunku ekonomicznego i reżimu ekonomicznego oraz przeprowadzać w tym celu analizy ekonomiczne.

2. Przy planowaniu i wykonywaniu przedsięwzięć wynikających z działalności gospodarczej prowadzonej według innych zasad niż rozrachunek gospodarczy, a związanej z korzystaniem ze środków materialnych, finansowych i z pracy społecznej jednostki organizacyjne obowiązane są uwzględniać zasady racjonalnego gospodarowania.

§ 3.

1. Jednostki nadrzędne określają, jakie przedsięwzięcia gospodarcze w podległych przedsiębiorstwach i zakładach wymagają:

1) stosowania rachunku ekonomicznego (kompleksowego, makroekonomicznego lub uproszczonego) lub reżimu ekonomicznego,

2) uwzględnienia zasad racjonalnego gospodarowania.

2. Wymagania, o których mowa w ust. 1, powinny być dostosowane do zasięgu i charakteru przedsięwzięcia. W zasadzie zwolnione są od analizy za pomocą rachunku ekonomicznego przedsięwzięcia o niewielkiej wartości, a w szczególności wymagające niewielkich środków materialnych, finansowych lub pracy społecznej podejmowane przez organizacje sportowe i turystyczne.

§ 4.

Komitety kultury fizycznej i turystyki prezydiów rad narodowych powinny od nadzorowanych organizacji sportowych i turystycznych wymagać przedstawienia w odpowiednim zakresie analizy ekonomicznej lub wyników rachunku ekonomicznego zamierzonych przedsięwzięć gospodarczych, w szczególności przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie pomocy finansowej (dotacje, zadania zleczone itp.).

§ 5.

1. Każda jednostka organizacyjna obowiązana jest przeprowadzać okresowe analizy i oceny ekonomiczne swej działalności oraz działalności podległych przedsiębiorstw i zakładów.

2. Terminy opracowywania analiz i ocen, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy.

§ 6.

Bezpośredni inicjatorzy usprawnienia ekonomicznego, rozwiązanie lepszego nie stosowanego dotychczas, a przynoszącego znaczne efekty ekonomiczne i społeczne, powinni otrzymać zachętę materialną (nagrody, premie).

§ 7.

Jednostki organizacyjne uwzględnią w projektach budżetów i planów rocznych odpowiednie środki niezbędne do realizacji wytycznych.

Zasady organizacji służb ekonomicznych

§ 8.

Funkcje związane z opracowywaniem zagadnień ekonomicznych, projektów i analiz ekonomicznych, racjonalizacja metod gospodarowania itp. wykonują kierownicy jednostek organizacyjnych i komórek organizacyjnych, pracownicy służb ekonomicznych oraz czasowe grupy robocze złożone z odpowiednich pracowników jednostki organizacyjnej i fachowców zaproszonych z zewnątrz.

§ 9.

1. W jednostkach organizacyjnych, w których zakres prac związanych z opracowywaniem zagadnień ekonomicznych jest niewielki, związane z tym funkcje wykonują kierownicy jednostek organizacyjnych oraz odpowiednich komórek organizacyjnych.
2. Postanowienie ust. 1 odnosi się w szczególności do zakładów, które prowadzą w niewielkim zakresie działalność gospodarczą według innych zasad niż rozrachunek gospodarczy.

§ 10.

1. Kierownicy jednostek organizacyjnych, w których nie zorganizowano służby ekonomicznej, mogą powoływać czasowe grupy (zespoły) robocze dla określonych opracowań ekonomicznych.
2. Kierownicy jednostek organizacyjnych, w których działają służby ekonomiczne, mogą powoływać czasowe grupy robocze dla określonych kompleksowych lub trudniejszych opracowań ekonomicznych.

§ 11.

1. W komitetach kultury fizycznej i turystyki prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) służba ekonomiczna powinna składać się z:
 - 1) zastępcy przewodniczącego do spraw turystyki,
 - 2) oddziału ekonomiczno-finansowego,
 - 3) pracowników posiadających kwalifikacje ekonomiczne zatrudnionych w oddziałach turystyki oraz inwestycji i urzędzeń.
2. Postanowienie ust. 1 dotyczy w szczególności wojewódzkich komitetów kultury fizycznej i turystyki w Gdańsku, Krakowie, Olsztynie, Szczecinie i we Wrocławiu. W pozostałych wojewódzkich komitetach kultury fizycznej i turystyki służba ekonomiczna, stosownie do niezbędnych potrzeb, może zostać ograniczona do:
 - 1) zastępcy przewodniczącego do spraw turystyki,
 - 2) samodzielnego stanowiska pracy do spraw ekonomicznych.

§ 12.

W komitetach kultury fizycznej i turystyki prezydiów powiatowych rad narodowych działających na terenie powiatów o szczególnych walorach turystyczno-wypoczynkowych, określonych uchwałą nr 61 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie koordynacji działalności w zakresie zagospodarowania turystycznego kraju (Monitor Polski nr 15, poz. 85), służba ekonomiczna powinna składać się z samodzielnego stanowiska pracy do spraw ekonomicz-

nych. W pozostałych powiatowych (miejskich, dzielnicowych) komitetach kultury fizycznej i turystyki funkcje ekonomiczne powinni wykonywać przewodniczący oraz pracownicy zatrudnieni na stanowiskach pracy do spraw turystyki.

26.

ZARZĄDZENIE Nr 40**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 26 czerwca 1965 r.

w sprawie przekształcenia Zarządu Inwestycji Hotelu „Orbis” w Poznaniu na Zarząd Inwestycji Hoteli „Orbis” w Poznaniu.

Na podstawie § 19 ust. 1 Zarządzenia nr 141 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1958 r. w sprawie organizacji i usprawnień służby inwestycyjnej w państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 57, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przekształca się Zarząd Inwestycji Hotelu „Orbis” w Poznaniu na Zarząd Inwestycji Hoteli „Orbis” z siedzibą w Poznaniu.

§ 2.

W zarządzeniu nr 55 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 22 marca 1961 r. w sprawie utworzenia Zarządu Inwestycji Hotelu „Orbis” w Poznaniu (Dz. Urz. GKKFiT Nr 2, poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do zakresu działania Zarządu należy wykonywanie zadań związanych z planowaniem, realizacją rzeczową i finansową, przygotowaniem do eksploatacji oraz oddaniem do użytku następujących inwestycji:

- 1) budowa hotelu „Orbis” w Poznaniu,
- 2) „ „ „ we Wrocławiu,
- 3) „ „ „ w Szczecinie,
- 4) „ „ „ w Lublinie,
- 5) „ „ „ w Białymstoku,
- 6) „ „ „ w Rzeszowie,
- 7) budowa ośrodka motelowego „Orbis” w Świnoujściu,
- 8) budowa ośrodka motelowego „Orbis” na terenie województwa olsztyńskiego”;

- 2) Dodaje się § 10 w brzmieniu:

„§ 10. Zarząd Inwestycji Hoteli Turystycznych w Warszawie, przekaże nieodpłatnie Zarządowi Inwestycji Hoteli „Orbis” w Poznaniu zatwierdzone projekty wstępne inwestycji wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 2 i 4”.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1965 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

27.

ZARZĄDZENIE Nr 42**PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI**

z dnia 30 czerwca 1965 r.

**w sprawie zasad wynagradzania pracowników działalności
gastronomicznej w schroniskach, domach wycieczkowych
i innych obiektach turystycznych Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego.**

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) oraz w wykonaniu § 12 pkt 2 uchwały nr 387 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1964 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach gastronomicznych — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zarządzenie normuje zasady wynagradzania pracowników działalności gastronomicznej zwanych dalej „pracownikami” zatrudnionych w schroniskach, domach wycieczkowych i innych obiektach turystycznych Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, zwanych dalej „jednostkami”, a mianowicie:

- 1) kierowników jednostek i ich zastępców,
- 2) pracowników kuchni,
- 3) pracowników sal konsumcyjnych,
- 4) pracowników bufetu,
- 5) pracowników administracyjno-biurowych,
- 6) pracowników obsługi.

§ 2.

1. Dla pracowników wymienionych w § 1 ustala się:

- 1) czasowo-premiowy system wynagradzania według stawek zasadniczych określonych w załącznikach nr 1, 2 i 3 do zarządzenia,
 - 2) premię uznaniową na zasadach określonych w załączniku nr 4 do zarządzenia.
2. Dla niektórych pracowników przyznaje się dodatki kwalifikacyjne określone w załączniku nr 5 do zarządzenia.
3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego może — na wniosek właściwego zarządu okręgu PTTK — wyrazić zgodę na wynagradzanie pracowników kuchni, sal konsumcyjnych i bufetu oraz blokierek systemem prowizyjnym, a kierowników jednostek i ich zastępców oraz szefów kuchni i ich zastępców — systemem prowizyjno-premiowym, określonym w załączniku nr 6 do zarządzenia.

§ 3.

1. Pracowników jednostek zatrudnionych na stanowiskach przewidzianych w załącznikach nr 1 i 2 do zarządzenia

zaszeregowuje się według stawek ustalonych w tabelach płac dla grupy C.

2. W uzasadnionych przypadkach Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego na wniosek zarządu okręgu PTTK — może wyrazić zgodę na zastosowanie w odniesieniu do jednostek posiadających górską kategorię A i B lub kategorię pierwszą — stawek ustalonych w tabelach płac dla grupy A, a do jednostek posiadających kategorię drugą stawek ustalonych w tabelach płac dla grupy B.

§ 4.

1. Pracownikom wynagradzanym według systemu prowizyjnego za czas pracy niezwiązanej bezpośrednio z produkcją lub sprzedażą przysługuje za każdą godzinę pracy wynagrodzenie w wysokości 1/200 miesięcznej stawki płac według osobistego zaszeregowania.
2. Przykładową tabelę współczynników kwalifikacyjnych określa załącznik nr 7 do zarządzenia.

§ 5.

Wymagania kwalifikacyjne dla pracowników wymienionych w § 1 ustala taryfikator kwalifikacyjny określony zarządzeniem nr 53 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 kwietnia 1965 r. w sprawie ustalenia taryfikatora kwalifikacyjnego dla pracowników uspołecznionych zakładów gastronomicznych oraz stołówek pracowniczych i studenckich (Dz. Urz. Ministerstwa Handlu Wewnętrznego nr 18, poz. 43).

§ 6.

1. Pracownicy jednostek czynnych codziennie za przeprowadzone niedziele otrzymują dzień wolny od pracy w tygodniu poprzedzającym lub następującym po przeprowadzonej niedzieli.
2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, powinni mieć co trzecią niedzielę wolną od pracy.
3. Za pracę w niedzielę, za którą pracownik otrzymał dzień wolny w tygodniu, nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie.

§ 7.

1. Za pracę w godzinach nadliczbowych oraz w porze nocnej przysługuje dodatek według ogólnie obowiązujących zasad.
2. Podstawę obliczania dodatku, o którym mowa w ust. 1, stanowi godzinowa stawka w wysokości 1/200 miesięcznej stawki płac według osobistego zaszeregowania.

§ 8.

1. Dotychczas obowiązujące umowy o pracę z pracownikami należy z dniem wejścia w życie zarządzenia dostosować do jego postanowień z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa pracy.
2. Pracownikom zatrudnionym w dniu wejścia w życie zarządzenia na stanowiskach, na których otrzymują wynagrodzenie wyższe od przewidzianego zarządzeniem — przysługuje dodatek wyrównawczy do wysokości pobieranego dotychczas wynagrodzenia za czas

pozostawania na stanowisku, jakie zajmuje w dniu wejścia w życie zarządzenia.

3. Dodatek, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje pracownikom wynagradzanym według systemu prowizyjnego.

§ 9.

Z dniem wejścia w życie zarządzenia pracownikom objętym zarządzeniem nie przysługują dodatki:

- 1) pobierany dotychczas zgodnie z postanowieniami zarządzenia nr 73 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 30 kwietnia 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników GKKFiT oraz podległych mu przedsiębiorstw, zakładów i jednostek budżetowych oraz organizacji społecznych wychowania fizycznego, sportu i turystyki (Dz. Urz. GKKFiT Nr 5, poz. 23),
- 2) pobierany dotychczas zgodnie z postanowieniami zarządzenia nr 242 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 16 grudnia 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących w GKKFiT, podległych przedsiębiorstwach i instytucjach oraz organizacjach społecznych wychowania fizycznego, sportu i turystyki podporządkowanych i podległych jego nadzorowi (Dz. Urz. GKKFiT Nr 12, poz. 64).

§ 10.

W sprawach nie uregulowanych zarządzeniem mają zastosowanie ogólnie obowiązujące przepisy prawa pracy.

§ 11.

1. Postanowienia zarządzenia nie dotyczą pracowników zatrudnionych w jednostkach kategorii specjalnej lub pierwszej, pobierających dodatek za obsługę zgodnie z zarządzeniem nr 476/222/64 Państwowej Komisji Cen z dnia 18 grudnia 1964 r.
2. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, należy stosować zasady wynagradzania ustalone w zarządzeniu nr 27 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 maja 1965 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zakładów gastronomicznych domów turysty Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego (Dz. Urz. GKKFiT Nr 5, poz. 16).

§ 12.

Tracą moc dotychczasowe przepisy w zakresie unormowanym zarządzeniem, w szczególności postanowienia zarządzenia nr 4 Przewodniczącego Komitetu dla Spraw Turystyki z dnia 20 maja 1958 r. w sprawie wynagradzania pracowników umysłowych i fizycznych Zarządu Urządzeń Turystycznych Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego — w odniesieniu do pracowników objętych zarządzeniem.

§ 13.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 czerwca 1965 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 42 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 30 czerwca 1965 r. (poz. 27).

Tabela płac kierowników jednostek i ich zastępców.

1. Ustala się następującą tabelę płac kierowników jednostek i ich zastępców:

Lp. Średni miesięczny obrót jednostki według planu rocznego w tys. zł	Stawki płac w złotych w jednostkach zaliczonych do grupy płac		
	A	B	C
1. do 20	1.700	1.600	1.500
2. powyżej 20 do 40	1.800	1.700	1.600
3. „ 40 do 80	1.900	1.800	1.700
4. „ 80 do 160	2.050	1.900	1.800
5. „ 160 do 260	2.200	2.050	1.900
6. „ 260 do 400	2.350	2.200	2.050
7. „ 400 do 600	2.500	2.350	2.200
8. „ 600 do 850	2.700	2.500	2.350
9. „ 850 do 1.200	2.900	2.700	2.500
10. „ 1.200	3.100	2.900	2.700

2. Miesięczne stawki płac dla etatowych zastępców kierowników jednostek określa się o 10% niżej od stawki ustalonej dla kierownika.

W jednostkach czynnych powyżej 13 godzin na dobę miesięczne stawki płac dla etatowych zastępców kierowników mogą być ustalone do wysokości stawki określonej dla kierownika.

3. W przypadku gdy kierownik jednostki (jego etatowy zastępca) prowadzi dwie lub więcej jednostek — za kryterium dla ustalenia miesięcznej stawki płac przyjmuje się obroty łączne tych jednostek i grupę jednostki najwyższą spośród prowadzonych z tym, że ustaloną w ten sposób miesięczną stawkę płac zwiększa się o 10% w przypadku prowadzenia dwóch jednostek, a o 15% w przypadku prowadzenia trzech i więcej jednostek.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 42 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 30 czerwca 1965 r. (poz. 27).

Miesięczne stawki płac pracowników kuchni, sal konsumcyjnych, bufetów oraz blokierek.

1. Ustala się następujące miesięczne stawki płac pracowników kuchni, sal konsumcyjnych, bufetów oraz blokierek.

Lp.	Stanowisko — funkcja	Stawka płac w złotych w jednostkach zaliczonych do grupy płac		
		A	B	C
1.	Sprząający ze stołu	800	800	800
2.	Zmywaczka, obieraczka jarzyn i warzyw	820	820	820
3.	Podający do stołu, pomoc w bufecie	840	840	840
4.	Pomoc kuchenna	920	920	920
5.	Młodszy kelner	940	940	940
6.	Wykwalifikowana pomoc kuchenna, kawiarka	1.000	1.000	1.000
7.	Bufetowy, kasjer, starsza kawiarka	1.160	1.080	1.020
8.	Kelner, starszy bufetowy	1.300	1.220	1.160
9.	Młodszy kucharz	1.400	1.300	1.220
10.	Starszy kelner (kelner p. o. kierownika sali), kiero- wnik bufetu (nadzorujący pracą co najmniej dwóch osób)	1.500	1.400	1.300
11.	Kucharz, kucharz-garmażer, cukiernik	1.680	1.560	1.450
12.	Kierownik sali	1.820	1.680	—
13.	Kuchmistrz	2.080	1.900	1.750
14.	Blokierka		900 — 1.300	

2. Kelnerom i starszym kelnerom pełniącym funkcje kierowników brygady i nadzorującym pracę co najmniej czterech pracowników, zwiększa się określone wyżej miesięczne stawki płac o 10%.

3. Pracownikom pełniącym stale funkcje nieetatowych zastępców kierowników jednostek (w jednostkach, w których nie ma etatowych zastępców) zwiększa się miesięczne stawki płac:

- 1) do 10 % — przy stałym pełnieniu funkcji zastępstwa co najmniej do dwóch godzin na dobę,
- 2) do 20% — przy stałym pełnieniu zastępstwa od 2 do 4 godzin na dobę,
- 3) do 30% — przy stałym pełnieniu zastępstwa powyżej 4 godzin na dobę.

Miesięczna stawka płac powinna być zwiększona zgodnie z powyższymi zasadami w taki sposób, aby nie przekroczyła 85% miesięcznej stawki płac kierownika jednostki.

Funkcję nieetatowego zastępcy kierownika jednostki — na wniosek kierownika i po uzyskaniu zgody zainteresowanego pracownika — zarząd okręgu PTTK (BEF) może powierzyć w zasadzie następującym wykwalifikowanym pracownikom jednostki:

- 1) kierownikowi sali konsumpcyjnej,
- 2) kierownikowi bufetu,
- 3) starszemu kelnerowi,
- 4) starszemu bufetowemu względnie bufetowemu w zakładzie samoobsługowym, o ile mają ukończoną szkołę podstawową oraz co najmniej 5 lat praktyki w zakładach gastronomicznych.

4. Kuchmistrzom, kucharzom, młodszym kucharzom pełniącym funkcje szefów kuchni zwiększa się miesięczne stawki płac o następujące kwoty:

Sredni miesięczny obrót produkcji kuchni w tys. zł	Kuchmistrz	Kucharz	Młodszy kucharz
do 20	—	310	280
powyżej	20 do 40	—	310
„	40 do 70	—	340
„	70 do 120	430	370
„	120 do 200	460	400
„	200 do 300	490	430
„	300 do 500	520	—
„	500	550	520

5. Miesięczne stawki płac dla etatowych zastępców szefów kuchni zwiększa się o 60% powyższych kwot. W zakładach czynnych powyżej 13 godzin na dobę — stawki płac dla etatowych zastępców szefów kuchni mogą być zwiększone do wysokości kwot określonych odpowiednio dla szefów kuchni.

Załącznik nr 3 do zarządzenia nr 42 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 30 czerwca 1965 r. (poz. 27).

Miesięczne stawki płac pracowników administracyjno-biurowych i obsługi.

Lp.	Stanowisko — funkcja	Płace zasadnicze w zł
1.	Zarządzający bielizną	800 — 1.100
2.	Kalkulator, rozliczeniowy	900 — 1.400
3.	Starszy kalkulator, starszy rozliczeniowy, dietetyczka, magazynier	1.000 — 1.500
4.	Starszy magazynier	1.000 — 1.600
5.	Pracznica, prasowaczka, szwaczka, palacz pieców zwykłych	800 — 950
6.	Palacz centralnego ogrzewania	900 — 1.100
7.	Robotnik, szatniarz, toaletowy	800

Załącznik nr 4 do zarządzenia nr 42 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 30 czerwca 1965 r. (poz. 27).

Zasady premiowania pracowników wynagradzanych wg systemu czasowo-premiowego.

1. Dla pracowników wynagradzanych według systemu czasowo-premiowego tworzy się fundusz premiiowy w wysokości do 15% planowanych miesięcznych płac zasadniczych tych pracowników. Wysokość funduszu premiiowego ustala Zarząd Okręgu PTTK (BEF) w ramach plano-

wanego funduszu płac. Wysokość funduszu premiowego może być zróżnicowana dla poszczególnych grup pracowniczych.

2. Premia przyznana pracownikowi nie może przekroczyć 25% jego miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.
3. Zasady premiowania ustala właściwy Zarząd Okręgu PTTK (BEF) dla grup pracowniczych w poszczególnych jednostkach, przyjmując w szczególności, jako kryteria do przyznania premii:
 - 1) zadanie w zakresie realizacji planu obrotów,
 - 2) jakość produkcji,
 - 3) poziom obsługi,
 - 3) stan sanitarno-higieniczny jednostki,
 - 5) właściwe wykonywanie obowiązków służbowych.
4. W przypadku nie wykonania ustalonych zadań, względnie niedbałego wykonywania przez pracownika jego obowiązków służbowych, wysokość premii powinna być obniżona, lub też pracownik może być całkowicie pozbawiony premii. Zarówno obniżenie premii jak i jej pozbawienie musi być uzgodnione z radą zakładową (delegatem związkowym).
5. Szczegółowe kryteria premiowania, uwzględniające postanowienia załącznika, opracują w porozumieniu z radami zakładowymi (delegatami związkowymi) poszczególne Zarządy Okręgowe PTTK (BEFy) dla podlegających im jednostek i podadzą do wiadomości zainteresowanym pracownikom.

Załącznik nr 5 do zarządzenia nr 42 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 30 czerwca 1965 r. (poz. 27).

Dodatki kwalifikacyjne dla niektórych pracowników.

1. Kierownicy jednostek, ich zastępcy, kuchmistrz, kucharze, kucharze-garmażerowie, cukiernicy i młodsi kucharze mają prawo do stałego miesięcznego dodatku kwalifikacyjnego w następującej wysokości:

Lp.	Stanowisko — funkcja	Dodatek kwalifikacyjny w złotych	
		po 5 latach pracy	po 10 latach pracy
1.	Młodszy kucharz	125	250
2.	Kucharz, kucharz-garmażer, cukiernik	150	300
3.	Kuchmistrz	170	340
4.	Kierownik jednostki o obrocie średniomiesięcznym wg planu rocznego:		
	a) do 160 tys. zł	170	340
	b) powyżej 160 do 600 tys. zł	200	400
	c) powyżej 600 tys. zł	230	460

2. Dodatek kwalifikacyjny może być przyznany pracownikom, o których mowa w ust. 1, o ile spełniają następujące wymogi kwalifikacyjne:
 - 1) kierownicy jednostek i ich zastępcy posiadają:
 - a) średnie wykształcenie zawodowe oraz 3-letnią praktykę w zawodzie lub średnie wykształcenie ogólne, 4-letnią praktykę w zawodzie i kurs branżowy, lub
 - b) wykształcenie w zakresie zasadniczej szkoły zawodowej oraz 4-letnią praktykę w zawodzie lub tytuł mistrza albo robotnika wykwalifikowanego w zawodzie, względnie
 - c) podstawowe wykształcenie, kurs branżowy oraz 5-letnią praktykę w zawodzie;
 - 2) kuchmistrz, kucharze, kucharze-garmażerowie, cukiernicy posiadający tytuł mistrza lub robotnika wykwalifikowanego w zawodzie kucharza (cukiernika);
 - 3) młodsi kucharze posiadający stopień kwalifikacyjny młodszego kucharza.

3. Przez lata pracy, o których mowa w ust. 2 należy rozumieć nieprzerwany okres zatrudnienia w społecznym przedsiębiorstwie gastronomicznym lub jednostce.
4. Dodatku kwalifikacyjnego nie wlicza się do podstawy wymiaru jakichkolwiek składników płac (np. przy obliczaniu wysokości premii lub dodatków za pracę w godzinach nadliczbowych).

Załącznik nr 6 do zarządzenia nr 42 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 30 czerwca 1965 r. (poz. 27).

Zasady prowizyjnego i prowizyjno-premiowego systemu wynagradzania.

1. Wynagrodzenie prowizyjne pracowników oblicza się według stawki prowizyjnej od wykonanych obrotów jednostki w okresie miesięcznym.
2. Stawki prowizyjne ustala zarząd okręgu PTTK (BEF) od 1.000 zł obrotu w ramach przyznanego jednostce osobowego funduszu płac dla grupy pracowników eksploatacyjnych z wyłączeniem funduszu płac pracowników administracyjno-biurowych.
3. Stawki prowizyjne ustala się jako stawki zespołowe dla pracowników danej jednostki.
4. Stawki prowizyjne ustala się na okres roku; stawki te należy podać na piśmie do wiadomości zainteresowanym pracownikom co najmniej na 14 dni przed terminem wejścia w życie stawek.
5. Stawki prowizyjne należy ustalać w stosunku do średniego miesięcznego obrotu, wynikającego z planu rocznego przypadającego odpowiednio na daną jednostkę.
6. Stawki prowizyjne mogą być — zależnie od uznania zarządu okręgu (BEF) — zróżnicowane i ustalone oddzielnie w stosunku dla:
 - 1) produkcji własnej (kuchennej),
 - 2) obrotów towarami handlowymi,
 - 3) obrotów pozostałych.
7. 1) Przy zmianie stawek prowizyjnych na następny okres roczny zarząd okręgu PTTK (BEF) powinien

przestrzegać zasady, aby przy planowanym wzroście zadań w poszczególnych jednostkach (realizowanym w wyniku inicjatywy i staranności załogi), planowane wynagrodzenia były wyższe od dotąd osiąganych. O proporcji wzrostu wynagrodzeń do wzrostu obrotów decyduje wielkość funduszu płac przyznanego na dany rok z tym, że wzrost ten powinien wynosić co najmniej 0,2 do 0,8% za każdy 1% wzrostu zadań.

- 2) Przy ustalaniu dla jednostki planowanych obrotów na poziomie wykonania lub niższym z uzasadnionych przyczyn (np. zmian struktury sprzedaży, podjęcia nowej pracochłonnej produkcji) — poziom planowanych płac prowizyjnych nie może być niższy od płac osiągniętych w roku ubiegłym.
- 3) W przypadkach, w których uzyskane w roku ubiegłym wynagrodzenia były w dużej mierze rezultatem nieprawidłowości lub zmiany warunków gospodarczych działania jednostki (znaczna zmiana asortymentu sprzedaży lub produkcji w stosunku do założeń planowanych) zarząd okręgu PTTK (BEF) ma prawo przyjąć jako podstawę do ustalenia nowych stawek prowizyjnych — wynagrodzenie prowizyjne osiągnięte w roku ubiegłym podwyższone lub obniżone o 1/5, a w razie uzasadnionej konieczności — w porozumieniu z zarządem okręgu Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych — nawet i więcej. Przyjęta podstawa do ustalania nowych stawek prowizyjnych nie może być jednak niższa od wysokości miesięcznych stawek płac wynikających z osobistego zaszeregowania pracowników.
8. Wynagrodzenie prowizyjne oblicza się mnożąc ustaloną stawkę prowizyjną przez wysokość wykonanego obrotu jednostki, w stosunku do której ustalone zostały stawki prowizyjne.
9. Dla ustalenia stawek prowizyjnych i obliczenia wynagrodzeń prowizyjnych nie wlicza się do osiągniętego obrotu wartości towarów sprzedanych innym jednostkom, tzw. przerzutów. Nie dotyczy to przypadków sprzedaży produkcji własnej jednostki, ponieważ stanowi ona dla pracowników kuchni część ich zadań planowych.
10. Podział prowizji obliczonej według stawki prowizyjnej (zespołowej) między pracowników następuje przy zastosowaniu współczynników kwalifikacyjnych (zał. nr 7 do zarządzenia) i uwzględnieniu faktycznego czasu pracy poszczególnych pracowników w okresie miesięcznym.
11. Jeżeli pracownicy z przyczyn od nich niezależnych otrzymali miesięczne wynagrodzenie prowizyjne wraz z premią niższe od 90% miesięcznych stawek płac wynikających z osobistego zaszeregowania, otrzymują w ramach skorygowanego funduszu płac zarządu okręgu PTTK (BEF) wyrównanie do wysokości 90% miesięcznych stawek płac według osobistego zaszeregowania.
12. W przypadku przeniesienia pracownika do innej jednostki, wynagrodzenie pracownika oblicza się według stawki prowizyjnej jaka przysługuje mu według przepisów obowiązujących w jednostce, do której został przeniesiony z tym, że w okresie ustawowego wypowiedzenia warunków płacy i pracy pracownik nie może

otrzymać wynagrodzenia niższego od średniej wysokości wynagrodzenia z ostatnich trzech miesięcy.

13. Stawka prowizyjna, współczynnik kwalifikacyjny oraz miesięczna stawka płac wynikająca z osobistego zaszeregowania są zasadniczymi warunkami umowy o pracę i zmiana ich może być dokonana za zgodą pracownika lub z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia. Postanowienie powyższe nie dotyczy zmian stawki prowizyjnej po upływie okresu, na który została ustalona oraz w przypadku zmiany cen, dokonanej na podstawie zarządzeń Państwowej Komisji Cen. W tym ostatnim przypadku stawka prowizyjna powinna być odpowiednio przeliczona nie powodując obniżki planowanego wynagrodzenia pracownika.
14. Dla pracowników wynagradzanych według systemu prowizyjno-premiewego tworzy się specjalne fundusze premiewe:
 - 1) dla kierowników jednostek i ich zastępców — w wysokości do 25% ich stawek wyjściowych,
 - 2) dla szefów kuchni i ich zastępców — w wysokości do 15% ich stawek wyjściowych.
15. Z funduszy premiewych, o których mowa w pkt 14, zarząd okręgu PTTK (BEF), kierownik zespołu obiektów turystycznych względnie kierownik samodzielnego obiektu turystycznego, może przyznać miesięczną premię w wysokości:
 - 1) dla kierowników jednostek — do 35% stawki płac,
 - 2) dla zastępców kierowników jednostek — do 30% stawki płac,
 - 3) dla szefów kuchni — do 25% stawki płac,
 - 4) dla zastępców szefów kuchni — do 20% stawki płac.
16. Premia z funduszu, o którym mowa w pkt 14 i 15, może być przyznawana:
 - 1) kierownikom jednostek i ich zastępcom za:
 - a) właściwą realizację budżetu,
 - b) prowadzenie prawidłowej i racjonalnej gospodarki finansowej,
 - c) prawidłowe sporządzanie dokumentacji i terminowe składanie obowiązujących sprawozdań,
 - d) przestrzeganie czystości i higieny pracy oraz warunków bhp,
 - e) właściwe wykorzystywanie maszyn i urządzeń gastronomicznych,
 - f) właściwe zaopatrywanie jednostki w surowce i ich umiejętne składowanie,
 - g) sprawną organizację pracy przy obsłudze konsumentów,
 - h) brak uzasadnionych skarg ze strony turystów na poziom usług;
 - 2) szefom kuchni i ich zastępcom za:
 - a) właściwą jakość i asortyment potraw,
 - b) sprawność i organizację pracy w kuchni,
 - c) wzorową czystość w kuchni i na zapleczu,
 - d) umiejętną gospodarkę surowcem i właściwe rozliczanie się z surowców oraz produkowanych potraw,
 - e) brak uzasadnionych skarg ze strony konsumentów.

17. Określone wyżej premie przyznawane są w porozumieniu z radą zakładową (delegatem związkowym).
18. Przyznanie i wysokość premii indywidualnej uzależnione jest od spełniania warunków wymienionych w pkt 16.
19. Premia może być obniżona, względnie pracownik może być całkowicie pozbawiony premii, jeżeli:
- 1) w odniesieniu do kierowników jednostek i ich zastępców:
 - a) stwierdzone zostaną przez organy kontroli nieprawidłowości w prowadzeniu jednostki,
 - b) uznane zostaną przez jednostkę nadrzędną skargi konsumentów;
 - 2) w odniesieniu do szefów kuchni i ich zastępców:
 - a) uznane zostaną przez kierownictwo jednostki skargi konsumentów na jakość produkcji,
 - b) stwierdzone zostaną przez organy kontroli nieprawidłowości w gramaturze potraw,
 - c) ujawnione zostanie przez kontrolę wprowadzenie lub współdziałanie we wprowadzeniu do obrotów jednostki towarów własnych,
 - d) stwierdzony zostanie niewłaściwy stan czystości w kuchni lub na zapleczu, względnie nie przestrzeganie higieny osobistej personelu kuchennego.
20. Szczegółowe regulaminy premiowania, uwzględniające postanowienia załącznika, opracują w porozumieniu z radami zakładowymi (delegatami związkowymi), poszczególne zarządy okręgowe PTTK (BEF) dla podległych im jednostek i podadzą je do wiadomości zainteresowanym pracownikom.

Załącznik nr 7 do zarządzenia nr 42 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 30 czerwca 1965 r. (poz. 27).

Przykładowa tabela współczynników kwalifikacyjnych.

Grupa płac A		Grupa płac B		Grupa płac C	
Miesięczna stawka płac	Współczynnik kwalifikacyjny	Miesięczna stawka płac	Współczynnik kwalifikacyjny	Miesięczna stawka płac	Współczynnik kwalifikacyjny
800	1,0	800	1,0	800	1,0
820	1,02	820	1,02	820	1,02
840	1,05	840	1,05	840	1,05
920	1,15	920	1,15	920	1,15
940	1,17	940	1,17	940	1,17
1.000	1,25	1.000	1,25	1.000	1,25
1.160	1,45	1.160	1,35	1.020	1,27
1.300	1,62	1.220	1,52	1.160	1,45
1.400	1,75	1.300	1,62	1.220	1,52
1.500	1,87	1.400	1,75	1.300	1,62
1.680	2,10	1.560	1,95	1.450	1,81
1.820	2,27	1.680	2,10	—	—
2.080	2,60	1.900	2,37	1.750	2,19

28.

ZARZĄDZENIE Nr 48

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 26 lipca 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie należności za czas podróży lub delegacji w sprawach kultury fizycznej i turystyki.

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje.

§ 1.

W zarządzeniu Nr 49 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 17 marca 1961 r. w sprawie należności za czas podróży lub delegacji w sprawach kultury fizycznej i turystyki (Dz. Urz. GKKFiT Nr 1, poz. 7 i Nr 4, poz. 39; z 1964 r. Nr 6, poz. 28) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 20, ust. 1:
 - a) w pkt 1 zastępuje się liczbę „100” liczbą „140”,
 - b) w pkt 2 i 3 zastępuje się liczby „50” liczbami „80”,
- 2) w § 20, ust. 2 zastępuje się liczbę „200” liczbą „260”.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

29.

ZARZĄDZENIE Nr 49

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 27 lipca 1965 r.

w sprawie zasad stosowania dodatkowej opłaty od cudzoziemców za usługi noclegowe świadczone przez jednostki podległe GKKFiT oraz podlegające jego nadzorowi.

Na podstawie § 7 ust. 3 i 4 uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen za usługi wykonywane dla ludności (Monitor Polski Nr 26, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się instrukcję w sprawie zasad stosowania opłaty od cudzoziemców za usługi noclegowe stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2.

Traci moc zarządzenie nr 23 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 14 maja 1965 r. w sprawie zasad stosowania dodatkowej opłaty od cudzoziemców za usługi noclegowe świadczone przez jednostki podległe GKKFiT oraz podlegające jego nadzorowi (Dz. Urz. GKKFiT Nr 5, poz. 13).

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) **Włodzimierz Reczek**

Załącznik do zarządzenia nr 49
Przewodniczącego GKKFiT z dnia
27 lipca 1965 r. (poz. 29)

INSTRUKCJA

**w sprawie zasad stosowania dodatkowej opłaty
od cudzoziemców za usługi noclegowe.**

1. Wprowadzony zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej i Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 3 maja 1965 r. w sprawie pobierania dodatkowej opłaty od cudzoziemców za usługi noclegowe, zwanym w dalszym ciągu „zarządzeniem”, dodatek lokalny obowiązuje we wszystkich zakładach hotelarskich ogólnie dostępnych w okresie od dnia 15 maja 1965 r. do dnia 31 grudnia 1965 r. Przepisy zarządzenia nie dotyczą zakładów hotelarskich, które nie są ogólnie dostępne (np. zakładowych domów i ośrodków wypoczynkowych, ośrodków sportowych, obiektów PTSM itp.).
2. Dodatek lokalny powinien być pobierany od wszystkich cudzoziemców zarówno przybywających indywidualnie jak i grupowo niezależnie od kraju, z jakiego pochodzą, bez względu na cel przybycia do Polski oraz jednostkę lub osobę pokrywającą koszty pobytu.

Wyjątek dotyczy:

- 1) szefów przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych w Polsce, członków cudzoziemskiego personelu tych przedstawicielstw, a także innych osób korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych;
- 2) stałych korespondentów zagranicznych przebywających w Polsce;
- 3) cudzoziemców, którym świadczone są usługi noclegowe:
 - a) w namiotach oraz na polach namiotowych,
 - b) w pokojach większych niż 10 osobowe.

3. Charakter urzędowy osób określonych w ust. 2 pkt 1 i 2 należy stwierdzić na podstawie specjalnych legitymacji Ministerstwa Spraw Zagranicznych lub paszportów opatrzonych polską wizą dyplomatyczną bądź służbową.
4. W przypadku wynajęcia przez cudzoziemca całego domu campingowego pobiera się dodatek w wysokości 20 zł bez względu na ilość miejsc noclegowych w domu oraz ilość cudzoziemców, którzy zamieszkają w domu.
5. W przypadku wynajęcia całego pokoju wieloosobowego przez mniejszą ilość cudzoziemców od ilości miejsc w tym pokoju, dodatek lokalny pobierany jest tylko od ilości cudzoziemców zajmujących pokój, bez względu na ilość miejsc w tym pokoju.
6. Dodatek lokalny pobiera się również od polskich instytucji, urzędów i przedsiębiorstw w przypadku, gdy zlecają one usługi noclegowe na rzecz cudzoziemców.
7. Polskie biura turystyczne i Państwowe Przedsiębiorstwo Imprez Sportowych zlecające obsługę cudzoziemców przybyłych z zagranicy, otrzymują od zakładu hotelarskiego rabat w wysokości 15% pełnej opłaty (cena podstawowa + dodatki) za usługę noclegową.
8. Informacja o wprowadzeniu dodatku lokalnego opracowana w języku angielskim, francuskim i rosyjskim powinna być wywieszona w hallu recepcyjnym każdego zakładu hotelarskiego przez cały okres stosowania dodatku, tj. do dnia 31 grudnia 1965 r. Informacja powinna zawierać wysokość pobieranego dodatku, wyrażoną w odpowiedniej kwocie.
9. Przy wystawianiu rachunku za usługę noclegową, należy wyodrębnić w oddzielnej pozycji dodatek lokalny.
10. Dodatki lokalne zwiększają wpływy z tytułu wynajmu miejsc noclegowych poszczególnych zakładów hotelarskich.
11. Dodatki lokalne pobierane od cudzoziemców kierowanych indywidualnie lub grupowo na kwatery prywatne zwiększają wpływy biur zakwaterowania lub innych jednostek kierujących na kwatery prywatne.

30.

ZARZĄDZENIE Nr 50

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU

KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 27 lipca 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników zakładów gastronomicznych domów turysty Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Na podstawie § 4 ust. 3, w związku z § 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) oraz w związku z § 11

uchwały nr 387 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1964 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach gastronomicznych — zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 27 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 maja 1965 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zakładów gastronomicznych domów turysty Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego (Dzienn. Urzęd. GKKFiT nr 5, poz. 16) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasową treść § 1 oznacza się jak ust. 1,
- 2) w § 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wymagania kwalifikacyjne dla pracowników wymienionych w ust. 1 ustala taryfikator kwalifikacyjny określony zarządzeniem nr 53 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 kwietnia 1965 r. w sprawie ustalenia taryfikatora kwalifikacyjnego dla pracowników uspołecznionych zakładów gastronomicznych oraz stołówek pracowniczych i studenckich (Dz. Urz. Ministerstwa Handlu Wewnętrznego Nr 18, poz. 43)”
- 3) w § 4 pkt 1 przed wyrazem „współczynniki” dodaje się wyraz „przykładowe”.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

31.

ZARZĄDZENIE NR 52

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 18 sierpnia 1965 r.

w sprawie X Międzynarodowego Czwórboju Lekkoatletycznego o Puchar Redakcji „Świat Młodych”

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ogłasza się dzień 26 września 1965 r. Dniem Międzynarodowego Czwórboju Lekkoatletycznego o Puchar Redakcji „Świat Młodych”, zwanym dalej „Dniem Czwórboju Lekkoatletycznego”.

§ 2.

1. W Dniu Czwórboju Lekkoatletycznego organizacje sportowe udostępnią bezpłatnie jego organizatorom sprzęt

sportowy oraz obiekty sportowe wraz z obsługą techniczną i prądkową w godzinach przedpołudniowych do godz. 15.00.

2. Wszystkie inne imprezy sportowe zaplanowane w godzinach przedpołudniowych w dniu 26 września 1965 r. należy przesunąć na godziny popołudniowe.

§ 3.

Organizacje sportowe, a w szczególności Polski Związek Lekkiej Atletyki przystąpią do mobilizacji działaczy sportowych w celu ich czynnego udziału w pracach nad przygotowaniem i przeprowadzeniem imprez związanych z Dniem Czwórboju Lekkoatletycznego.

§ 4.

Komitety kultury fizycznej i turystyki prezydium rad narodowych udziela organizatorom Dnia Czwórboju Lekkoatletycznego wszechstronnej pomocy, a w szczególności zabezpieczą pełną obsadę sędziów na imprezach w tym dniu organizowanych.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

32.

PISMO OKÓLNE Nr 6

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 23 lipca 1965 r.

w sprawie wynagradzania młodocianych pracowników uczących się zawodu.

W związku z często napływającymi pytaniami dotyczącymi zatrudniania i wynagradzania młodocianych zatrudnianych w celu nauki zawodu w zakładach pracy podległych i nadzorowanych przez GKKFiT — Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki przypomina, że sprawa powyższa jest uregulowana uchwałą Nr 364 Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie zatrudniania młodocianych przez zakłady pracy w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy (Monitor Polski Nr 78, poz. 453).

Przepisy wyżej wymienionej uchwały obowiązują we wszystkich zakładach pracy podległych i nadzorowanych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
w/z (—) Józef Rutkowski

33.

PISMO OKÓLNE Nr 7

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU
KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 27 lipca 1965 r.

w sprawie taryfikatora kwalifikacyjnego dla pracowników uspołecznionych zakładów gastronomicznych oraz stołówek pracowniczych i studenckich.

W związku z § 11 uchwały nr 387 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1964 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach gastronomicznych wyjaśnia się, co następuje:

1. Z dniem 24 maja 1965 r. weszło w życie zarządzenie nr 53 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 kwietnia 1965 r. w sprawie ustalenia taryfikatora kwalifikacyjnego dla pracowników uspołecznionych zakładów gastronomicznych oraz stołówek pracowniczych i studenckich (Dz. Urz. Ministerstwa Handlu Wewnętrznego Nr 18, poz. 43).
2. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje wszystkie zakłady gastronomiczne, stołówki pracownicze i studenckie jednostek podległych GKKFiT oraz podlegających jego nadzorowi. W związku z tym z dniem 24 maja 1965 r. straciły moc przepisy wydane przez GKKFiT w tym zakresie.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

KOMUNIKATY

Wykaz ogłoszonych aktów normatywnych wchodzących w zakres działania lub zainteresowania jednostek resortu kultury fizycznej i turystyki.

Dziennik Ustaw:

rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 maja 1965 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umarzaniu oraz o udzielaniu ulg w spłacaniu należności przysługujących jednostkom budżetowym oraz państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i bankom — Nr 22,

poz. 137.

Monitor Polski:

- 1) uchwała Rady Ministrów nr 123 z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad przydziału mieszkań w latach 1966—1970 — Nr 27, poz. 134,
- 2) uchwała Rady Ministrów nr 124 z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zakładów funduszy mieszkaniowych — Nr 27, poz. 135,
- 3) uchwała Rady Ministrów nr 127 z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad realizacji budownictwa mieszkaniowego przez państwowe zakłady pracy i prezydium rad narodowych — Nr 27, poz. 138,
- 4) uchwała Rady Ministrów nr 128 z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad planowania, finansowania i realizacji urzędów towarzyszących w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym typu miejskiego — Nr 27, poz. 139,
- 5) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 3 maja 1965 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 27, poz. 152,
- 6) uchwała Rady Ministrów nr 131 z dnia 31 maja 1965 r. zmieniająca uchwałę w sprawie określenia przejść granicznych przeznaczonych dla ruchu granicznego — Nr 30, poz. 159,
- 7) zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1965 r. w sprawie zwolnienia od obowiązku rejestracji niektórych cudzoziemców — Nr 30, poz. 162,
- 8) uchwała Rady Ministrów nr 116 z dnia 14 maja 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej — Nr 33, poz. 178,
- 9) zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 5 czerwca 1965 r. w sprawie realizacji inwestycji w razie istotnej zmiany zakresu rzeczowego lub wartości kosztorysowej — Nr 34, poz. 188,
- 10) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 czerwca 1965 r. w sprawie nadania państwowym jednostkom organizacyjnym formy zakładów budżetowych — Nr 34, poz. 189,
- 11) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 czerwca 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zakładów budżetowych — Nr 34, poz. 190,
- 12) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 18 czerwca 1965 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia na wywóz i przywóz pieniędzy polskich i zagranicznych oraz książeczek oszczędnościowych przez osoby przekraczające granicę państwową oraz na wydawanie pieniędzy polskich za granicą — Nr 34, poz. 191,
- 13) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 1 czerwca 1965 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 34, poz. 194—196.

H.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT — Warszawa, ul. Litewska 2/8, telefon 23-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2/8. Prenumerata roczna wynosi 30 zł.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-514. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do redakcji w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA:

Opłatę uiszczono gotówką

Cena zeszytu 2,50 zł